

Arrest

nr. 78 453 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 november 2010, verklaart er zich op 8 november 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 10 januari 2012, verstuurd op 10 januari 2012.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Qala Jat (district Kot, provincie Nangarhar). U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent nooit naar school geweest maar u volgde koranlessen in de lokale moskee. Verder hing u wat rond met uw vrienden. Uw vader regelde via een vriend een job voor u. U kon aan de slag bij Hewad Dost Group (hierna HDG), een bedrijf dat zich met het leveren van olie aan de Amerikanen bezighoudt. U werd zo vanaf

januari 2009 in Kabul tewerkgesteld. Drie maanden later, toen u nog eens in Qala Jat was, vertelde u uw vrienden over uw nieuw werk. Zij moeten dit aan andere mensen hebben gezegd; alleszins werd er op een dag een dreigbrief van de Taliban aan huis bezorgd. U werkte op dat moment al negen maanden voor HDG. Toen u met die brief naar de politie ging, werd u wandelen gestuurd. Nog een maand later kreeg u een tweede dreigbrief. De Taliban dreigden er nogmaals mee u te vermoorden omwille van uw activiteiten voor HDG. U bleef nog twee maanden in dienst bij HDG. Vervolgens dook u onder bij een oom die in het naburige district Bati Kot woont. U bleef er nog negen maanden. Hierna heeft u Afghanistan verlaten. Via Iran, Turkije en een u voorts onbekende reisweg bent u naar België gekomen. Op 08/11/2010 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de Taliban naar u op zoek zijn. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Afgaans identiteitsbewijs (taskara), uw werkbadge van HDG en een appreciatiebrief van hetzelfde bedrijf.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Er dient immers te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk in Kot gewoond heeft en u uit deze regio afkomstig bent. Vooreerst is tijdens het gehoor gebleken dat uw geografische kennis van de regio waar u uw leven lang zou hebben gewoond, beperkt is. Zo bent u op de hoogte van het feit dat Kot pas vrij recent een apart district werd maar weet u niet dat het daarvoor een regio in het district Rodat was (CGVS, p.3). Wat meer is, u ontkent dat Kot eertijds tot Rodat behoorde, wat door alle bronnen wordt tegengesproken. U meent dat Kot eertijds “nergens” toe behoorde en dat het een woestijn was (CGVS, p.3). De kaart van Kot toont evenwel een rivier met daarlangs tal van dorpen, waarvan u er zelf een aantal opsomde (CGVS, p.3). Opmerkelijk is ook dat de naam van het districtscentrum van Rodat, waar Kot tot 2004 deel van uitmaakte, u niets zegt: geconfronteerd met de naam Shahi Kot (of Sarshahi Kot), blijkt dat u deze plaatsnaam niet kent (CGVS, p.4). Ook de naam van het centrum van het aan Kot grenzende district Achin (Sra Kala genaamd), kent u niet (CGVS, p.4). Verder is het opmerkelijk dat u dorpen dicht bij huis niet of nauwelijks kan situeren. Zo meent u dat Heyderkhel nabij de splitsing van de weg, die u even daarvoor nabij Metrani situeerde (CGVS, p.3), gelegen is (CGVS, p.4). Dit is onjuist: de aanwezige informatie toont aan dat Heyderkhel vlak naast uw dorp Qala Jat ligt. Purshakhel situeert u dan weer voorbij het districtscentrum (dat volgens u na Metrani komt, p.4), terwijl uit de info blijkt dat Purshakhel in de tegenovergestelde richting ligt. Uw gebrekkige geografische kennis is een eerste opmerkelijke vaststelling. Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de algemene situatie in uw regio van herkomst niet overtuigt. Zo ontkent u dat er een school bestaat in Purshakhel (CGVS, p.4). Nochtans situeert zich daar volgens de info één van de in uw district zeldzame hogescholen waar men middelbaar onderwijs kan volgen. Gevraagd naar veiligheidsincidenten kan u zich in eerste instantie slechts twee voorbeelden herinneren (CGVS, p.10), hoewel het district Kot door uzelf als bijzonder onveilig wordt beschouwd (CGVS, p.9). Bovendien blijft u zeer onduidelijk over die twee incidenten: u heeft het over bembommen die tegen buitenlanders, politie of Afgaanse militairen waren gericht. U argumenteert dat u zelf niet bent gaan kijken en dus weinig weet over die zaken, wat niet overtuigt: één van die aanslagen zou immers in Dawani, op zeer luttele afstand van Qala Jat, gebeurd zijn (CGVS, p.10). Gevraagd naar incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, moet u even nadenken en haalt u vervolgens een bombardement aan waarbij een u onbekend aantal slachtoffers viel en waarbij een vijftal dorpen, waarvan u de namen niet blijkt te kennen, werden gevisieerd (CGVS, p.10). U stelt dat u zelf niets heeft meegemaakt en dat u dit van andere personen vernam (CGVS, p.10). Echter, van iemand die uit dergelijke gevarezone zou komen, mag een doorleefder relaas met betrekking tot de veiligheidsproblematiek in de regio worden verwacht. Dat u zich in dermate vage bewoordingen moet uitlaten over dergelijke zaken, roept verdere twijfels op bij uw bewering in deze regio woonachtig te zijn geweest. Voorts bent u de Afgaanse kalender niet machtig. Doorheen het gehoor hanteert u vlot de Westerse kalender maar toont u herhaaldelijk aan dat u uw eigen kalender niet beheerst. Zo bent u niet zeker of u Afghanistan in 1389 verliet terwijl u wel weet dat het de tiende maand van 2010 was (CGVS, p.2). Verder blijkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken als geboortedatum 21/05/1989 opgaf maar dat u voor het Commissariaat-generaal niet eens kan zeggen met welk jaar dat volgens de Afgaanse kalender overeenstemt (CGVS, p.5). Dit valt moeilijk te verklaren. Nog tijdens het gehoor stelt u dat de tiende maand van de Westerse kalender overeenstemt met de tiende maand volgens de Afgaanse kalender, met name djedi (CGVS, p.5). Dit klopt niet: 1

djedi sterft overeen met 22 december. Nog tijdens het gehoor beweert u dat uw vader ondermeer graan teelde op zijn gronden. U situeert de oogst van graan echter in aqrab (1 aqrab sterft overeen met 23 oktober) terwijl u (terecht) meent dat graan in de zomer wordt geoogst (CGVS, p.6). Tot slot kan u ook niet zeggen wanneer men in Afghanistan het Nieuwjaar viert (CGVS, p.5). Uiteraard is dit op de eerste dag van het jaar, met name 1 hamal. U argumenteert telkenmale dat u een ongeletterd persoon bent en de Afgaanse kalender bijgevolg niet machtig bent. Dit strookt evenwel niet met de vaststelling dat u vlot overweg kan met de Westerse kalender. Verder dient te worden opgemerkt dat u nauwelijks iets weet over een aantal invloedrijke figuren die in uw regio actief zijn. Zo is het merkwaardig dat u Gulbuddin Hekmatyar niet schijnt te kennen. U zegt louter dat hij een groot leider uit Afghanistan is (CGVS, p.11). Bovendien weet u niet tot welke partij hij behoort. Het zal nochtans, bij uitstek in uw regio, algemeen bekend zijn dat Hekmatyar de leider is van Hezb-Islami. Ook de naam Younus Khalis, de in 2006 overleden leider van de partij Hezb-i Islami Khalis die ook in uw provincie opereerde, zegt u niets: u denkt dat de man nog in leven is en één of andere functionaris is (CGVS, p.11). De naam Jallaludin Haqqani, de leider van het gelijknamige terreurnetwerk dat volgens de informatie bij uitstek actief is in de oostelijke provincies waaronder Nangarhar, zou u al eens gehoord hebben maar u weet in het geheel niet wie die persoon is (CGVS, p.11). Hazrat Ali, een belangrijk krijgsheer in Nangarhar en volgens een bij het administratief dossier gevoegde bron "the only power that really matters in Jalalabad", kent u duidelijk niet (CGVS, p.11). U meent dat hij in de tijd van de Taliban iets te betekenen had maar u weet niet of hij tot de Taliban behoorde of tegen hen vocht. Hazrat Ali verdreef nochtans de Taliban uit Jalalabad (weliswaar met de steun van de Amerikanen) en leidde de mislukte zoektocht in Tora Bora naar Bin Laden. Verder is ook de naam Haji Zahir u onbekend (CGVS, p.9). U meent dat hij wellicht een of ander lid van de Taliban moet zijn geweest. De informatie toont aan dat deze persoon de grensposten tussen Pakistan en Nangarhar controleert, welbekend is omwille van zijn corrupte activiteiten maar de bescherming van zijn oom Din Mohammad, voormalig gouverneur van uw provincie, geniet. Ook weet u niet wie Haji Zaman is. Deze bekende commandant uit Nangarhar werd in februari 2010 in het district Khogyani door de Taliban vermoord. Nog elders blijkt dat u niet over de kennis beschikt die logischerwijs kan worden verwacht van een persoon die zijn leven lang in Afghanistan zou hebben gewoond. U kan bijvoorbeeld niet verduidelijken wie Rabbani, de onlangs vermoorde ex-president van Afghanistan, is (CGVS, p.11). Ook over de Oezbeekse leider Rachid Dostum, sedert decennia een belangrijk krijgsheer en machthebber in Afghanistan, weet u niets (CGVS, p.13). Verder kent u behalve Hezb-i Islami en Hezb-i Wahdat geen van de nochtans zeer talrijke politieke groeperingen in uw beweerde land van herkomst (CGVS, p.11). Dat Hezb-i Wahdat voornamelijk een partij van Hazara's is, is voor u eveneens een onbekend gegeven (CGVS, p.5). Overigens is het zeer opmerkelijk dat u, zelf een Pashtoen zijnde, verklaart dat de echte Pashtoenen in Kandahar wonen en dat u behalve Karzai geen invloedrijk Pashtoen in Afghanistan kent (CGVS, p.13). De vaststelling dat u nagenoeg niets weet over de lokale machtsverhoudingen in Nangarhar of over de nationale politiek van Afghanistan, bevestigt dat u niet in Nangarhar heeft gewoond. Voorts dient te worden opgemerkt dat ook uw profiel, dat van werknemer bij een bedrijf dat nauw met de Amerikanen samenwerkt, niet geloofwaardig is. Vooreerst is het opmerkelijk dat u niet weet op welke diverse terreinen HDG actief is. Zo weet u niet dat HDG overal te lande pompstations en reservoirs voor de opslag van olie bouwt, zoals hun website aangeeft (CGVS, p.7). Dat het bedrijf ook vestigingen heeft in Jalalabad (dat op uw route naar Kabul ligt), Kandahar, Herat, Mazar en andere steden, is u onbekend (CGVS, p.8). Gevraagd naar enkele namen van grote klanten van het bedrijf, noemt u slechts "de Amerikanen" (CGVS, p.8). De website van HDG toont aan dat bijvoorbeeld ook het Afgaanse leger klant is bij het bedrijf. Ook hiervan bent u niet op de hoogte (CGVS, p.8). Verder stelt u dat u als arbeider werkte en bijvoorbeeld controleerde of de tankvoertuigen niet lekten (CGVS, p.9). Dat u hiervoor 500 dollar per maand betaald kreeg, is dan ook zeer ongeloofwaardig. De aanwezige informatie geeft aan dat een arbeider in de privésector kan rekenen op een maandwedge van 2000 afghani, wat overeenkomt met ongeveer 40 dollar. Dat u in Afghanistan niemand zou hebben gezien die minder dan 250 dollar per maand verdiende (CGVS, p.9), toont aan dat u geen voeling met het land heeft. Tot slot kan nog op het volgende worden gewezen. Hoewel u weet dat Karzai het bij de recentste presidentsverkiezingen van zijn opponent Abdullah Abdullah haalde en dat er vermoedens van fraude bestonden, kan u zich vreemd genoeg niet herinneren of u in die periode van de betwiste verkiezingen in Kabul op uw werk bevond of dat u toen ondergedoken leefde bij uw oom in Bati Kot (CGVS, p.12). Gelet op uw verklaringen als zou u van januari 2009 tot januari 2010 in Kabul hebben gewoond en gelet op de informatie die aantoont dat de presidentsverkiezingen in augustus 2009 werden betwist, mag worden verwacht dat u op dergelijke eenvoudige vraag een correct en helder antwoord formuleert. Dat u daar niet in slaagt, toont wederom aan dat uw relaas niet oprecht is. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe dat er geloof wordt gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar. Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit Nangarhar kan ook aan uw beweerde problemen, die zich in die regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend. Om dezelfde redenen

kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De voorgelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. Gezien uw bedrieglijke herkomst uit Nangarhar kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afgaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier). Ook aan de documenten die door de firma HDG zouden zijn uitgereikt, kan geen geloof worden gehecht. Hierboven werd al verwezen naar het ongeloofwaardige karakter van uw herkomst en uw activiteiten voor HDG. Bovendien kan over de brief ook een en ander worden gezegd. Zo is het opmerkelijk dat de brief zou zijn opgesteld op 10/01/2009 maar ondertekend werd op 05/09/2010. Voorts strookt de inhoud van de appreciatiebrief totaal niet met uw verklaringen. De auteur stelt u voor als zijn "eyes and ears" on the ground in Afghanistan". U ontkent evenwel vreemd genoeg dat u met de man samenwerkte (CGVS, p.8). Voorts schrijft de auteur dat u zich bezighield met het screenen en interviewen van nieuwe personeelsleden, met het stroomlijnen van processen en met tal van andere zaken. Zelf ontkent u dit alles: u beweert een arbeider te zijn geweest, nauwelijks te kunnen lezen en niets te maken te hebben met het aanwerven van personeel, zoals de briefschrijver suggereert. Ook dit is een zeer merkwaardige vaststelling. De badge herstelt uw geloofwaardigheid evenmin. De badge die u bij het begin van uw loopbaan bij HDG zou hebben gekregen, stelt dat u sealing executive was, terwijl de appreciatiebrief stelt dat u die graad pas na "numerous promotions" verkreeg."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat het CGVS ten onrechte geen geloof hecht aan het relaas en meer bepaald aan verzoekers afkomst en daardoor artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt. Verzoeker erkent dat hij enkele elementen foutief heeft aangeduid op de zelfgetekende kaart, maar hij merkt op dat de verwerende partij enkel de foutieve vermeldingen heeft aangehaald en duidelijk geen rekening heeft gehouden met zijn juiste antwoorden. Verzoeker stelt dat hij de informatie over de veiligheidsincidenten van anderen heeft vernomen, zodat hij er niet meer details over kon geven. Verzoeker wijst er verder op dat hij nooit naar school is geweest en dat het in zijn dagdagelijkse leven niet nodig was om de Afghaanse kalender te gebruiken. Op zijn werk werd enkel de westerse kalender gebruikt, waardoor het niet hoeft te verbazen dat hij meer overweg kon met de westerse kalender. Verzoeker wijst erop dat hij nooit enige interesse heeft getoond in politiek. De vragen over politiek stonden dan ook duidelijk te ver van zijn leefwereld. Tot slot stelt verzoeker dat door het gevaar voor werknemers van bedrijven met Amerikaanse banden het loon hoger moest zijn, zo niet zouden deze bedrijven geen plaatselijke werknemers kunnen vinden. Verzoeker was van meet af aan *sealing executive*, bevoegd voor het verzegelen van de tanks van de wagens. Dit komt overeen met zijn werkbadge. Aan de aanbevelingsbrief mag volgens verzoeker niet dezelfde waarde worden gehecht als aan de badge en aan zijn verklaringen.

Vervolgens stelt verzoeker dat de bestreden beslissing artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht schendt, omdat het CGVS het statuut van subsidiaire bescherming niet toekent, terwijl verzoeker afkomstig is uit een regio waar nog steeds een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers beweerde herkomst.

De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoekers kennis van de Afghaanse samenleving op tal van vlakken erg gebrekkig is. Zo heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat verzoeker een beperkte geografische kennis had, dat hij geen enkel concreet veiligheidsincident kon beschrijven, dat hij de Afghaanse kalender niet machtig is en dat hij nauwelijks iets weet over een aantal invloedrijke personen in zijn streek. Ook het feit dat verzoeker verklaarde dat hij in Afghanistan niemand zou hebben gezien die minder dan 250 dollar per maand verdiende, toont aan dat hij geen voeling heeft met Afghanistan, aangezien de aanwezige informatie aangeeft dat een arbeider in de privésector kan rekenen op een maandwedge van 2000 afghani, wat overeenkomt met ongeveer 40 dollar.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn juiste antwoorden, maar hij geeft niet aan om welke antwoorden het gaat. Verzoeker verklaarde zelf dat hij in een bijzonder onveilige streek woont, zodat mag worden verwacht dat hij concrete voorbeelden van veiligheidsincidenten kan geven en dat hij deze kan beschrijven. Verzoekers voorgehouden profiel van analfabeet is moeilijk verenigbaar met het feit dat hij de westerse kalender vlot kan gebruiken. Bovendien is het weinig aannemelijk dat hij de Afghaanse kalender niet zou gebruiken in zijn dagelijkse leven. Het feit dat de lonen in bedrijven met Amerikaanse banden hoger zouden zijn, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen idee heeft van de algemene lonen in Afghanistan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER